

Az előfizetés ára:

1883. januártól egész évre . 8 frt.
 fél évre . . 4 frt.
 „ „ negyedévre . 2 frt.

A hirdetések ára:

Négy hasábos petitsor
 1-szer 6 kr.
 2-szer 5 kr.
 3-szor 4 kr.
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
 Nyilvánterben egy sor 10 kr.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelen hetenkint kétszer:
 szerdán és szombaton.

Szerkesztés: Mária-utca 1. sz.
 Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
 Kapható a kiadóhivatalban, Valentin Károly könyvkereskedésében, Traub B. és társaságánál, Böhm M. könyvtőlénél Király-utca-

Majláth György mint államférfi.

A magyar szabadságharcz öröm- és vértiss két éve lezajlott. Nem volt többé Magyarország, Világosnál oda veszett. Az országra nehezedett temetői csendet, csak az absolutizmus germanizáló munkálkodása háborgatá. Hazánk alkotmánya megsemmisülve, helyette a hódítói jog s Bécsből adott kormányrendelet határozta felette. Alkotmányos területet majd felenyire csonkítva, ami megmaradt 5 kormánykerületre tagolva Albrecht főherceg, mint a bécsi kormánynak alávetett helytartó kormányzására bízott. A magyar törvények, országgyűlés, megyék, kir. tábla, Curia megszűntek létezni, idegen hatóságok idegen törvény szerint, idegen nyelven vittek az ország ügyeit. Ismeretlen adók financzok légiói által ellenőrzettek. Egylet, összejövetel, választás tilalom alá vettettek, szabad szó, panasz elfojtatott.

A nemzet apathiába merült, élete csak a hallgatva türesben, kedvesei gyógyszerésében, elhalt nagy fia temetésében, s e mellett bölcsesség vér- és vagyonáldozatokban állott.

1850 april havában volt, hogy közepette a halotti csöndnek egy hang szólalt meg.

Néhány hazafi emlékiratot nyújtott át Ö Felségének.

„Önkfejjökkel játszanna” mondá egyike a hatalmasoknak, midőn a bátor csoport szembeszállt az önkény diadalmenetével, hogy felemelje szavát, reclamálja az ország alkotmányát.

„Magyarország jogalapján viharoként ment át a forradalom, gyökerestül tépett ki sok hagyományserűt, elsöprött sokat, de az alapot magát nem dughatta fel, amaz alapot, melyen a magyar trón és a magyar alkotmány oly sokáig, szilárdan állott. A hol pedig ilyen alap van, ott rajta kívül biztos alap más nem létezik az új alkotások számára.”

Igy szólt az emlékirat, mely alá 26 név mellett ott volt aláírva ifj. Majláth György.

A primás és a folyamadók nehezetteléssel visszautasították, s másnap a hivatalos lap tudatá, hogy Ö Felsége az új szervezet folyamatával megvan elégedve, s jövőre is ennek fentartását igényli.

Az aláírók nem csüggedtek. 1851 július 12-én egy kormányrendelet intéztetett „a császári főispánokhoz”, mely „veszélyes igazgatásokról” szól s köteleességévé teszi a

főispánoknak, hogy a mozgalmakat szüntelen erélyvel és hajthatlan elszántsággal hiúsítsák meg, ezirányban intézkedéseik „biztosan számítottak, de feltűnök ne legyenek.”

A rebellesek voltak pedig: Apponyi, Józsika, Zichy Ferenc és Bódog, Desewffy Emil, Sennyey, if. Majláth György s a múlt évi emlékirat többi aláírói.

1857-ben a Bach rendszer fénykorát és diadalát látszott érni. Sulya alatt minden elnémult, csak a „rebellesek” nem.

A Felsőg körutat tett Magyarországon, s megtették mindazon szorgos és gondos intézkedések, melyekkel Bach a Felsőgnek s a világnak demonstrálni akarta, hogy Magyarország boldog, mert nyugodt, és nyugodt, mert boldog. Ujabb emlékirat zavarta meg számításait, most már az aláírók száma 131-re emelkedett. Az emlékirat éltető lelkei voltak gr. Apponyi György, b. Sennyey Pál és Majláth György.

Az emlékirat átnyújtása meg sem engedtetett.

A bekövetkező események azonban megadták a feleletet, s a felelet nem volt kevesebb, mint: az olasz háboru, Bach bukása, s a monarchia megingása.

A „Pécs” tárczája.

Jézus alakja.

„B. H.” után.

Jézus Krisztust, az istenembert ünnepli nagyheti áhitatában az összes keresztény világ. Fekete gyász mögé rejtőzik az oltárok ragyogó ékessége. Az „örök város”-ba „elutazott” harangok csendje helyett, egyhangu kereplés szólítja a hívőket a „passio” megrendítő szertartására. Jeremiás sirmalmának kesergő zsolozsmái védőnek vissza a templomok boltíveiről. Milliók kegyeletes gyásza keresi fel a „szent sir”-t, illeti csókjaival az emberiség üdvéért megcsufolt, keresztre feszített Üdvözítőt sebhelyeit. „Aki látja és nem sir, élő hittel az nem bir.”

Harmadnapra feltámad halottaiból. A szomorúságot örömré váltja, diadalra a gyászt. Fényes menet élén csendíti meg a celebráló pap az életrekelte „exsurge!”-t. Életre válik a halál. Hívó szózatra megnyílik a sírfödél, hogy betelje az ezredes jóslatok szava: az élet szerzője meggyőzi a halált. A „Halleluja” üdvriadója, megtért harangok zúgása, taraczkok ünnepélyes dörge közt, diadalmas körmenetben hordják körül a feltámadt istenember szobrát.

Hány keresztény ájtatos tekintete fordul e napokban hitelt, reménnyel, szeretettel az üdvözítő másaira? És a kereszténység első korából fenmaradt kezdetleges

emlékektől, Munkácsy világhírű Krisztusáig — hány művész alkotó vésője s ecsete versenyzett már az istenember képmásának előállításában?

Vajjon melyik mester oldotta meg közülök feladatát a legderékabban? Kinek ihlett képzelet járt legközelebb az eredeti fenségéhez?

Nemsokkal a nagyhét, Jézus halála és feltámadása ünnepe után, kétszerezesen érdekesek az Üdvözítő testi alakját történetileg igaz vonásokban feltüntetendő adatok.

P. Lentulus, római helytartó, Pontius Pilátusnak e hivatalban elődje, a Judeában feltűnt Jézust a következő vonásokkal rajzolja Rómába küldött jelentésében:

„Napjainkban bizonyos nagytehetségű férfiú lépett elő s még föllelhető: Jézus Krisztus, kit a nép az igazság látójának nevez. — — — Magas testalkatu férfi, komoly arczu. Ki őt látja, annak meg kell őt szeretnie s magát előtte meghuznia. Hajzata kissé göndör, a halántékon tündöklő és vállaira csüng le. Középen el van választva, a nazarenus fogadások szerint; homloka nyílt. Arca szeptől nélküli és szelid pirral ékített, Orra s szája szabályosak. Gesztenyeszín szakáll a középen kétfél van osztva. Szemei tiszták és fényesek. Ha fenyit: retentenes. Ha int: barátságos, gyöngéd és vidám s mindamellett méltóságos. Senki sem látta őt nevetni, de elegen látták sirni.

Kezeit s tagjait örömmel szemléljük. Beszéde értelmes, csendes és gondolkodó.”

E történelmi okmány, bár festői vonásokban nem duslakodó, de fölötté becse. Mert egyetlen, minden kétségen fölülálló rajzát adja az üdvözítőnek. Az egyházi írók egyéb adatain már sokat kifogásolt a történelmi kritika.

Publius Lentulus leírásával meglehetősen összevág az, melyet Nicephorus híres „Egyház Történet”-ében (I. f. 40.) találunk. „Jézus Krisztus testalkata az ősi hagyomány szerint ilyen vala: Kellemmel és étellel teli ábrázatja volt. Testének hossza megütö a hét lábát. Hajzata aransyárga volt, nem épen sűrű, a végén göndör, szemöldöi barnasak s nem igen hajlottak. Vilámló szeméből csodálatos szendesség sugárzott. Élénke és vizsgák valának, s az orra hosszas. Szakálla sárgás és nem fölötté hosszú. Fejhajzatát kissé hosszasan viselte, mert semmiféle olló és semmiféle emberi kéz nem illette fejét, kivéven anyját, Jézus gyermek korában. Nyaka szabályos volt és szép, sem tulszáles, sem tulszosszu. Ábrázata, mint anyjé Máriaé, kissé hosszukás; sem egészen hegyes, sem teljesen kerekded. Hajzatának színe szőke, mint az érett búzáé. Arczán rózsás pir ömlött el. Vonásából értelem, komolyság, szelidség és szeretet sugárzott. Összes kifejezése önkénytelen emléketetett édes anyjának hasonmására.”

Öszb (Eusebius), negyedik századbeli író Historia Ecclesiasticája szerint (I. kötet,

Az eddigi politika, amely természet elenes volt, oly iszonyu kudarczsal végződött. A vereség tökéletességét tagadni nem lehetett. A ki a politikai bukást tagadta volna is, szemébe nevetett a teljes pénzügyi dérutone. Összehivatott a Reichsrath (1860), majd a versterkter Reichsrath, melybe megkérdetéstük nélkül magyarok is nevezettek ki. A kinevezettek fele megköszönte a kitüntetést, Apponyi, Barkóczy, Majláth azt elfogadták. Ők bármennyire ócsároltattak is az elnyomatásában is vérmes nemzet által, nem akartak Béccsel minden szálát elszakítani „nem vélték elszalasztandónak az alkalmat, hogy mindazt, ami szívkön volt, a thea asztal helyett, a zöld asztalnál mondassák el“ s innen e talpalatnyi térről, mi nekik engedtetett, képesek voltak hatalmasan védeni, hatalmas csapatokat osztani, s küzdeni egy jobb jövő reményében. Óvást tesznek minden következtetés ellen, mely Magyarország jogait illetőleg megjelenésükből vonatnék, ő k nem párt nevében beszélnek, hanem hódolva Ó Felsége kívánatának megjelentek, hogy legjobb meggyőződésük szerint adják elő egyéni nézetüket. Ők tehát magukat csak mint bizalmi férfiakat tekintették. Midőn pedig a kormány a gyülekezett törvényhozási munkálatokba akarta vinni, erőlesen és sikeresen tiltakoztak. Ekkor mondta Majláth azon egyszerű, de emlékeztető szavakat: „Nálunk minden gyermek tudja, hogy törvénynek oly határozatot neveznek, mely az országgyűlés és korona közt állapított meg.“

A reichsrath-tal való sikertelen kísérle még ridegebben feltárta a helyzet tarthatlanságát. Az abszolutisták magvakat rejtető féltétkedések senkit ki nem elégitettek, csak feltárták a trón gyengeségét s

annál inkább fokozták a népek kitartását. A közbizalom pattanásig feszült, tenni és pedig valamit gyorsan kellett tenni, s kiadott az 1860. október 20-iki alkotmány, az úgynevezett „októberi diploma.“ Apponyi, Desseffy és Andrásy grófok, Senyney b. és Majláth György működtek közre magyar részről e diploma munkálatainál. Mi részük volt benne? az nyilvánosságra nem jutott. Annyi valónak látszik, hogy a magyar urak nem annyira tanácskozni, mint megállapított dolgokhoz hozzá járulni hívtak, a részletekbe igen, de az alapokba módosítólag be nem folyhattak. Az pedig bizonyos, hogy, a mily nyomasztó volt a helyzet, ép oly hevenyében készült a munkálat. Volt ülés, mely esti 9 órától reggeli 7 óráig tartott. Innen a munkálat zavart volta, melynél fogva itthon nem tudták illuminálnak e, vagy beverjék az illuminálók ablakait. A diploma fejtegetésébe itt nem bocsátkozhatunk. Legyen elég megjegyezniünk, hogy annak fölve volt: eleget tenni a birodalmi országok tő. ténelmi jogtudatának és különféléségének szintügy, mint osztatlan együtt maradásának. A törvényhozás a fejedelem és népképviselők közt megosztatik, 18 s mindegyik országnak népválasztotta tartománygyűlése intézte a tartomány ügyeit, de a pénz-, adó-, vám-, kereskedelem-, had-, közlekedés- és külügyek a birodalmi tanács által intézendők. Magyar-, Erdély-, Horvátországok igazság-, vallás-, oktatás- és belügyei a bécsi ministerium központi hatóságától elszakíttatnak, s a 48 előtti lábon visszaállított kancelláriákra s törvényszékekre bizatnak.

Az októberi diplomát a nemzet nem fogadta el, sőt hazafiság volt ócsárolni azt és az októberi férfiakat. Ma azonban, midőn az idő az indulatokat lesillapította, ma, midőn már — Istennek hála — az októberi diploma csak a történelemé, nyugodtabban

ítélhetünk, elmondhatjuk, hogy azon férfiak, kik az ócsárlásokkal nem törődve megállották a talpalatnyi földet, hol hazájuk ügyén lendíthettek, hazafiak voltak.

Az októberi diploma az abszolutizmus és germanizáció bukását jelentette, s ez már maga is v i v m á n y.

A természetben nincs ugrás. A Bach rendszerhez képest haladós volt a Reichsrath, ehhez képest az októberi diploma. Hogy a rideg abszolutizmus parlamenti rendszerre, az alkotmány merev negatiója a legteljesebb fokozatokra volt szükség. Hogy pedig az októberi diploma valóban ilyen fokozatot képezett, bizonyította a Zichy, Herman, Pálffy Mór fele „provisorium“. A Bach korszaknak akart ez újabb kiadása lenni, de az októberi diploma után ez már lehetlenség volt. Schmerling, Zichy, Pálffy buktak.

Majláth György kancellár és b. Senyney főtárnokmester első gondja az országgyűlés előkészítése volt. Ennek 1865. december 1-iki megnyitására kieszközölték oly trónbeszédet, mely miatt néhány év előtt vissza kellett lépniök. A 48-iki törvények alaki törvényszerűsége elismertetett, a Schmerling-féle Verwirkungstheoria végkép elejtetett. A fejedelem által megnyitott politika a bizalom volt. A kiegyezés nagy akadályokkal ugyan, de még is csak haladt, midőn a kiűtött porosz-olasz-osztrák háború következtében, az országgyűlés 1866 június 26-án elnapoltatott. Mint és hogy jött azután létre 1867-ben a kiegyezés, mindnyájunk előtt még friss emlékezetben van.

Oly nehéz helyzetben, olyan nagy, csaknem megoldhatatlan problémák előtt, mint Majláth, alig állott államférfiu, s hogy e feladatoknak nem csak áldozatul nem esett,

15. fejezet) Abgar, az Euphrat folyón túl fekvő Edessza fejedelme, egy ízben levélben kereste fel Jézust, látogatná meg az ő birodalmát. Sóvárgott a férfiú személyes ismeretsége után, kinek élete szentségéről tisztelettel értesült és Azsia népei közt elterjedt híri csodatettei felköltötték kíváncsiságát. Nyájas szókkal csalta tehát magához.

„Híredet vettem — írja levelében — hogy orvosság és fűszer nélkül gyógyítod a betegeket, hogy a vakoknak visszaadod a látást, sántáknak a járást, meggyógyítod a belpoklosokat, kihajtod a tisztátalan szellemeket és az ördögöket. Azokon is segítesz, kik hosszú betegség alatt görnyednek: visszaadod egészségüket és a megholtakat visszaidézed az életbe. Ilyeneket hallván felőled, lelkemben megállapítam, hogy Te vagy az isten s a mennyből szálltal alá, hogy ezeket a dolgokat véghez vihessed, vagy Isten fia vagy, hogy ilyet tudsz művelni. Azért írásban kérék, ne kiméld a fáradságot, jöjj el hozzám s gyógyíts ki a nyavalyából, mely régóta sanyargat. Hallottam ugyanis, hogy a zsidók alattomban zugolónak ellened és ólálkodnak élted után. Az én csekély városomban teljes biztonságban érzhethéd magad.“

Jézus azonban tagadólag válaszolt Edessza fejedelmének e szives meghívására. Palaestinához költötte történelmi küldetésé. Meghívsulván kísérlete, Abgar legalább másolatban óhajtotta a hirneves férfit megismerni. Egy ügyes rajzoló küldött tehát Judeába e művészi feladat kivételére. A

keleti képrő meg is érkezett Jézushoz. De az istenember alakján eláradó fény elvakította szemét és e káprázat miatt nem volt képes levenni. Jézus tehát egy darab vászonnra nyomta le csodásan arcát s ez autotyp képpel meneszté vissza a művészt Edessza fejedelméhez. Igy beszélék egyértelműleg Evagrius, Nicephor és Damascén.

Ez önlényomatu kép később Byzanceba került (Baronius „Ad. A. L.“ 944 m. 4.) s ily uton sokszorozódott meg a keleti római császárság közforgalomra szánt érmein. Tiberius és Justinianus császárok, ez edesszai autotypiáról vésették pénzeikre Krisztus alakját. (Chiffletius „Crisis Historica de linteis Christi sepulchralibus“ 120 lapon.) E másolat ma is szerzte szemlélhető Európa gazdagabb muzeumainak numizmatikai gyűjteményeiben. Eredetije századok során Byzanceból Rómába került, s ma a Szilveszteregyháznak képezi sokat bámult ritkaságát. (Aranghi Pál: Róma subterranea II. köt., 231 oldal.) Egy magyar főpap, Somhegyi József báthmonostori apát és pápai kamarás, pár év előtt másoltatta le a helyszínen, s kegyelettel őrizi fac similejét főhi gyűjteményében.

A legenda szerint szent Veronika is szerencsés volt Jézus Krisztusnak ajándékából nyerhetni az istenember arcának lenyomatát. A keresztény népek csaknem két ezer éven át megőrzött közhite szerint ugyanis, midőn a megváltó kálvária utján a kereszt sulya alatt vért izzadott, az őt részvétellel szemlélő szent életű asszony keszkenőjét nyujtá oda neki homloka letörlésére.

Az Ur reányomta ábrázatát és hálás tekintettel adta vissza Veronikának.

E kép Kelemen pápa birtokába s innét a szent Péter-templom kincstárába került. Itt azonban az eredetinek ma már semmi nyoma. Másolata VIII. Orbán pápa által megrendelt domboru márványoszlobron látható. „Hogy a hely méltósága illoeg őrizze meg a Megváltónak szent Veronika kendőjén felfogott képét, VIII. Orbán pápa számára oltárt emelt, szekrényt építtetett és díszített fel.“ Ezen, latinnyelven fogalmazott inskripciózt viselő márványoszlopot jól ismerik a szent Péter-templom látogatói. Nem egy nagy művész innét mintázta le Jézus arcának vonásait.

A megváltó önlényomatai közé számitandók a lepedők is, mikbe holta után takarták be vala testét kegyeletes tanítványai. Arimateai József ugyanis kikérvén magának az Üdvözítő testét, egy darab finom gyolcsba göngyölté be a keresztől leemelt tetemet, s a Kálvária hegyéről ebben szállítá el a saját kertjében elkészített, sziklába vájt sírhoz. Ott megmosatta a vérborított tetet, bebalzsamoztatta és ismét friss lepedőbe takargatta. Mint Jézus evangéliuma írja: „Levevék Jézus testét és betakarták azt ruhába fűszerek közzé; a mint szokás zsidóknál temetni.“ (János. 19. rész, 40 vers) Turin székesegyházában ma is mutatják a lepedőket: a megváltó tetemének környolai világosan kivehető a rájuk tapadt vérnyomok maradványaiból. A turini lepedő állítólag az, melyben Nikodemus, Jézust a Kálváriáról kertjébe szállíttatta. Az a vá-

de sőt vívmányokat volt képes felmutatni, az oly rendkívüli államférfiu tulajdonokról tanuskodik, melyeket a viszonyoknál fogva csak kevesen ismerhettek fel, de melyek szerencsésebb körülmények között, a legelső nemzetek méltó büszkeségének váltak tárgyáivá.

* * *

Helyezzük sirjára kegyeletünknek koszoruját!

Majláth György halála.

Székhelyi M a j l á t h György ország-bíró meggyilkoltatásának borzalmait foglalkoztatják az egész ország közvéleményét, és e szörnyű esemény hatása alatt áll az egész művelt európai társadalom. Ez emberi bestialitás, mely az ország egyik legmagasabb rangú férjára, dignitáriusai ellen elkövetett szörnyű gyilkosság véghévízítelésben nyilvánul, rémületet terjeszt mindenfelé, a hová híre elterjedt.

E terjedelmes tett és közvetlen előzményeinek főbb mozzanatai a következők:

Szerdáról esítörtökre, mártius 28-kán, az országbíró, Pallavicini ögróf vejénél, ki ugyanazon ház II-ik emeletén lakik, hol maga az országbíró lakott a Battányi palotában Budán, volt esteli 11 óráig. Ez időben visszatért lakásába, a hová őt gróf Zichy Nándor és neje, hálószobájába küszöbéig elkísérték.

A gyilkosságot az országbíró huszárja B e r e c z János vette észre legelőször, ki a mint mondja, midőn reggel ura szobájába lépett, ez és a szomszéd szobák közötti ajtókat nyitva találta, lesietett a portáshoz, mondván, hogy valami baj történhetett, mert minden tárgya nyitva áll. Majd visszamenő a portással és a komornyikkal, az országbíró a szoba közepén meggyilkolva találták. Szája egy zseb- és egy tö-

rölköző kendővel betömve, keze-lába egy erős csavart hurkot képezett. A hir rögtön elterjedt az egész városban, s belátatlan néptömeg tödult az országbíró lakása elé. Majd megjelent a rendőrség és a törvénytörési bizottság, hogy a tény bírői szemle útján megállapítva, a további intézkedésekke fogjanak.

A gyilkosság a legnagyobb valószínűség szerint, közvetkezőleg történtet. A gyilkosok a szomszéd fürdőszobába elrejtözve vártak az országbíróra, és midőn ő, lefekvés czéljából, levetkőzve az ágya szélére ült, reárohantak. És pedig vagy a bűnrészes huszárja segélyével úgy, hogy ez az ország-bíró akkor ragadta meg, midőn az ágyára ült, mialatt a többiek a szomszéd szobából kirohva hurkot vetettek nyakába, földre terítven megkötötték és így lívégezték, — vagy, ha a huszár ártatlan, vagy legalább a gyilkosságnál jelen nem volt bűnrészes, akkor minden bizonynyal úgy, hogy a levetkötött országbíró meglettek és így folytatták és fejezték be bestialis tettüket.

A gyilkosság befejezése után egy további szomszéd szobából kimentek a Pestre néző erkélyre — onnét egy kötéllal lebo-csátokztak a merdek bástya oldalra, az Albrecht-utrá. Itt találtott egy véres keztyű, egy új konyhakés O. H. E. 5535. jegyekkel ellátva, melytől az országbíró kezén lévő vágás eredhetett, és azon a helyen, a hol a gyilkos a bástyáról leugrott, tisztán kivehető lábnyom, és több lépésre tovább vezető vérvon. A hálószobában találtott egy vasdarab, és a bástyafal tövében két új kules, melyek mindegyike a hálószoba zárjába beillik. A rablőgyilkosok az országbíró nagy értékű aranyóráját, melyet egy bécsi óránál vett, — ki annak pontos leírását és számát később a rendőrségnek önkénytel megküldötte, — aranylánczát és 3—4000 firttal megterhelt pénztárczáját vitték el.

A gyanu első sorban az országbíró B e r e c z János nevű huszárjára esik, midőn a gyilkosság oly körülmények között történt, melyeket csak a ház és család viszonyait ismerő embernek lehetett tudnia. Azonkívül a huszár az előnyomozás alatt oly zavart és gyanu magaviseletet tanusi-

tott, folytonosan kezeit nézte, hogy őt letartóztatni kellett. — Ó ugyan mindent tagad, de a gyilkosság gyanujával terhelt, egy más, Sponga nevű személylyel, legközelebbi baráti viszonyban áll. Tény az, hogy az eltűnt Sponga, volt urasági cselédleddel Berecz hűfőn beszélt, többször meglátogatta lakásán és bezárt ajtókat mögött értekezett vele; — két tiszt tája is egy ízben Bereczet az utczán hajdon fővel beszélgetni egy idegen egyénnel, midőn is ez alkalommal felnegezetek az országbíró lakására. — Azonban egy a szobán lévő Sponga, mint Berecznek eddig a fővárosban volt öcsöce, Budapestről eltűnt. Sponga arczképét a rendőrség többszörösítette és az összes hatóságoknak, még vasuti indóházi főnököknek is megküldte, hogy figyelemmel kísérjék és esetleg elfoghassák. Több más irányban is felmerült a gyanu; nevezetesen egy pár elzúllott magasabb családleddel egyénre, és ezek állítólag rendőri felügyelet alatt állanak.

A rendőrség egyszóval lázas tevékenységet fejt ki, de mind eddig eredménytelenül. És ez szomoruan illusztrálja közbiztonsági állapotunkat, hogy oly magas állású egyén ellen, oly bonyolódott conceptióval kezesszűtül vitt gatzterrel, a rendőrség legalább legtavolabból is, valami sejtélemmel nem bírt. Bizonyítja ez azt, hogy rendőrségünk legfőbb és legelső feladatának — a praeventio követelményének — megfelelni, absolute képtelen.

Az esemény hatása leirhatatlanul megrendítő volt az elhunyt országbíró családjára, mely távol volt. Neje született Prandau báróné, — továbbá fiai József huszárhadnagy és Gusztáv, ki Strassburgban tanul és husvéti ünnepekre hazajött. Bécsben voltak Saroltaudvarhölgy leányánál, illetve testvériknél. Hasonlóképp távol voltak György az esztergomi főispán, valamint Géza és László fiai is. Pallavicini ögróf táviratokat intézett mindnyájukhoz, — az övegyet ki-mételesen csak úgy értesítve, hogy az országbíró igen beteg. Később, midőn tudtára adták a szomorú valót, ajátlan rogyott össze, és rögtön különvonalat rendelve, estefelő Budapestre érkezett.

Mindenki, kiben erőztő lélek van, — elgondolhatja a vizontalás szivrepesztő jelenetét . . .

A részvét, a gyász általános az egész országban. Nincs az a közhatalóság, testület fővárosi úgy, mint vidéki, mely az ország-bíró elhunytja feletti gyászát, külsőleg is ne nyilvánította volna.

A király és királyné, az uralkodó család több tagja, a főrendi- és képviselőház, a kir. Curia és a kir. Tábla, Budapest fővárosa, a budapesti törvénytörési és járásbíróságok — a bécsi Reichsrath mindkét háza, továbbá a pécsi taksarékpenztár és Pécs városa, — mely utóbbi fiának vallotta magát az országbíró és a város érdekeit hathatós befolyásával előmozdítani mindig kész volt, — azonkívül az ország arisztokratikus családjainak nagy része, számos volt tisztelője és barátja — hol részvéttüket fejezték ki, hol pedig koszorut tettek az elhunyt ravatalára.

A ténnetes szombaton délután tartott meg. — Magyarország hercegreprimása, Si-mor János vezette a gyászszertartást. — A király képviselőtében ott volt Mondel, a király főhadiszármnyege. Jelen volt József főherceg — és a budapesti összes közhatalóságok, — melyeket már fentebb a gyászoló testületek között felemlítettünk — és számos vidéki küldöttség.

Az oly tragicus halállal kimúlt ország-bíró hült tetemei Zavaron, Pozsony megyében helyeztettek el örök nyugalomra.

Most igaz szívből csak azt óhajthatjuk, hogy az igazság szolgálatában álló közegeknek sikerüljön az igazi gonoszokat feltedezni, — hogy ez által mindazoknak, kik ezen irtóztatás büntett által legközvetlenebbül vannak érintve, mind a magyar

szerint, a lucai székesegyházban őrzött Krisztus képe festésénél, egyenesen az égből alászállott angyalok segédkeztek Nikodemusnak. „Midőn ez a keresztre tisztított Megváltót akarná lerajzolni és semmiképp sem boldogulhatott, az ur angyalai kiragadták kezéből az ecetet és művészi vonásokkal igazíták és egészítik ki megcseztett munkáját.“ Ugyancsak ő tudósít Nikodemus egy más kérépéről is, melyen keresztéről levétele után, a helyszínen másolta volna le hű tanítványai a kiszenvedett Megváltót. A személyes levétel után készült kép, hűség tekintetében a legkiválóbb Krisztuskép.

Im ezen, gyakran regeszertüen hangzó adatokat tartotta fenn az egyházi műtörténet az istenember alakjáról és annak legregibb ábrázolásairól.

Az újabbkori művészet a képezet teljes szabadságával, száz meg száz változtatásban alakította meg az Udvözítő képét. Lukács evangelistától Ráfáelig, Nikodemustól Munkácsyig a legnagyobb mesterek versenyeztek az elérhetlen feladattal: isteni tartalmat adni vissza emberi alakban, a művészet eszményit, de elvégre is h a t á r o l t eszközzeivel.

Az igazhívő vallása azonban a leggyaralobb alkotásban is fellelő képezetének Jézus Krisztusát. Hitének istenemertét, kinek sirjánál az összes keresztény világ gyászba borul nagyepenteken. Kinek föltámadását valódi örömrádással áll meg husvétnek ünnepe.

Justitia magas foku, de indokolt, mind a biztonságában megrendített társadalom boszut kiáltó követelményének elégtétel adassék.

A földmivélés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter, a következő rendeletet intézte valamennyi törvényhatósághoz.

Oly czélból, hogy a gazdaságosság az ország gazdasági állapotáról, a fontosabb gazdasági termények és állatok áráról, valamint az azt érdeklő kormány-intézkedésekről lehetőleg megbízható módon és minél tágabb mértékben értesüljön, elhatároztam, hogy az idevágó adatokat egy külön e czélra szerkesztett értesítőben minden község előjáróságának megküldöm, mely értesítő oly végre, hogy minél többeknek tudomására jusson, a község házában kifüggesztendő.

Az értesítő ezen czim alatt „A földmivélési miniszterium Értesítője”, minden héten pénteken fog kiadatni, s az az napi reggeli postával szétküldetni, úgy, hogy a fővárostól távolabb eső községekbe is eljuthat elég jókor arra, hogy vasárnap kifüggeszhető legyen.

Ez értesítőben a következő állandó rovatok lesznek: A vetések állása és a gazdasági állapot általában. Az állattenyésztési állapot, különös tekintettel a marhavészre. Az időjárás. A budapesti gabonaüzleti tudósítás és gabonaárak. Egyéb gazdasági termények ára. A budapesti marhavásári tudósítás és árak. A bécsi marhavásári árak. A vásári határnapok Gazdákat érdeklő érték-papírok árfolyama. Végre a gazdákat érdeklő fontosabb kormányintézkedések.

Az értesítő első száma f. évi április hó 6-án fog kiadatni.

Felhívom a törvényhatóságot, hogy erről az összes községi előjáróságokat azon határozott rendelettel értesitse, hogy az értesítőnek ott, a hol a többi, a közönségnek szánt előjárósági közlemények közzététel végett kifüggesztetnek, állandó helyet jelöljön ki, a rendes kifüggesztés iránt intézkedjék, — az értesítő számaid pedig összegyűjtve, a községi iratok közt őrizze.

A községi előjáróságok utasítandók továbbá, hogy abban az esetben, ha a lap küldésében rendetlenség merülne fel, vagy a véletlen folytán kimaradna, erről a miniszteriumhoz közvetlenül azonnal jelentést tegyenek.

Felhívom a törvényhatóságot, hogy közegeit utasítsa, hogy jelen rendeletet végrehajtásáról minden községben meggyőződést szerezzenek.

Ez azon hozzáadással hozatik köztudomásra, hogy „A földmivélési miniszterium Értesítője”-re előfizethetni a földmivélés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium általani pénztáránál évenként 1 forinttal. A jelen évre 75 krral. Előfizetések csak az év elejétől fogadhatók el.

Kelt Budapesten, 1883. évi márczius hó 21-én.

Majláth és a hirlapirodalom.

Majláth országbíró még a múlt év tavaszán elhatározta, hogy Pécssett és Bakóczán levő családi könyv- és levéltárait rendezeti és egyesíti. A Pécssett levő könyv- és levéltár rendezése a tavaly nyár és ősz folyamán meg is történt. Feltehetően itt a tudomány, irodalom és szépművészet majdnem minden ágára vonatkozó könyvek, röpiratok annak világos nyomaival, hogy azok legnagyobb részben gondallal megolvastva is voltak. És hogy a megboldogult a hirlapirodalomnak nemcsak egyszerű tisztelője és pártolója, hanem figyelmes olvasója is volt, erről

tanúságot tesznek, ugyane levéltárban, a negyvenes évektől kezdve meglevő különböző egyes magyar-német-francia hirlapszámok, sőt belföldi provinczialis lapok egyes számai is.

E lapszámok majdnem mindegyikében momentuosabb helyek vörös vagy kék írónal vannak megjelölve, mik arra mutatnak, hogy a megdicsőült nagy férfi, e megjelölt helyeket behatósabb figyelemre méltatva, szellemi tápúl, vagy sokoldalú ismereteinek bővítésére fel is használta.

Hogy a magyar vidéki hirlapirodalom fejlődésére is figyelemmel volt, kitűnik azon megtisztelő megjegyzésből, mit lapunkra nézve a szerkesztőtől f. é. január 6-án intézett levelében következő rövid szavakban tenni méltóztatott: „Pécs-nek nem tudom mi az anyagi sorsa; erkölcsi és szellemi tekintetben kimagasul a provinczialis lapok között; in magnis et voluisse sat est, és az elhíntet jó mag között lesz, a mely csirázni fog.”

Egy katonai itélet.

Egy budapesti jogász, mint egyévi önkényes, örállásra volt kirendelve. Örállás közben leült. Ezért a katonai hatóság öt nyolcz havi, hete kint egyszer bőjtettel szigorított fogságra s önkénytelen jogának elvesztésére ítélte.

Katona uraim, mit tesznek önök?

„Fentartjuk a fegyelmet” — mondják, de válaszuk nem kielégítő. Tudják mi is nagyon jól, hogy hadseregnek figyelem a lelke, de a katona urak meg azt tudhatnák, hogy a czélon túl löni rosszabb, mint egyáltalában lövest se tenni.

Pedig itt ugyancsak túl löttek a czélon.

Hogy a katona urak a hadi törvény-cikkeket ne tudnák, azt fel sem tételezzük, s ennek VII. cikkke harmadik bekezdése, hasonló esetre, még háboruban is csak legfeljebb három óra terjedhető fogságot szab ki. Most pedig tudunkkal Budapesten nincs háboru.

Mit akarnak tehát az ilyen oktalan szigorral elérni?

Gondolják, hogy ilyen unton a tettesből valaha jó katona lehet, vagy talán példát akarnak benne mutatni? Ha gondolják, úgy azt nem gondolják meg, hogy az a katona ember, de még, ha barom volna is, ma már minden okos ember tudja, hogy egyetlen bánásmóddal még a baromnál is ellenkező valamit érünk el, mint elérni akarnánk.

Czél nem érnek, az bizonyos, de más valamit igen.

Ha a katona úgy is elégedetlen körülményeinek természeténél fogva, az ilyen bánásmód még inkább elkeseríti, mi a szolgálatnak semmi körülmények közt előnyére nem válhatik.

És aztán megdöglötték-e katona uraim, hogy egy jogásznak négy évi katonai szolgálat, melyből 8 hónapot börtönben tölt, egész további életpályájára végzetes lehet. Higgadt észszel dolgoztak-e, midőn egy életet sodornak az elzüllés lejtőjére? Miért? mert örállás közben leült.

Vagy ahoz, hogy mi lesz az egyenruháját levetett ifjával a polgári életben, nincs semmi közük? De van az államnak. Az állam nem adja az unjonozásnál fiait egyszer mindenkorra Marsnak, hanem csak egy időre adja át. Ha pedig tapasztalja, hogy Mars a neki adott játékszerket meg nem becsüli, hanem indulatos gyermek módjára lábbal tiporja, bizony eljön az ideje, hogy ő indulatossága is megkapja a ferulát.

H i r e k .

Majláthért. E hét három napján ünnepélyes gyászmisék tartatnak Majláth György lelki üdvéért. Szerdán Dr. Dulánszky Nándor püspök mond misét a pécsi clerus részéről „a kath. egyház oszlopának” — miként ő nagyméltósága a boldogultat nevezte — emlékére. Csütörtökön a pécsi kir. törvényszék, kir. ügyesség és kir. járásbíróság testületei gyászolják az ország legelső bíráját. E két requiem a lyceumi templomban lesz. A harmadikat Pécs sz. kir. város tartja pénteken a belvárosi templomban; e requiem a „Pécsi Dalárda” énekel Wachauertől gyászmisét és Seyfriedtől „Libera”-t, melyet a költő Beethoven halálára szerzett. Boldogult Majláth Gy., mint a pécsi kath. legényegylet dísztagja lelki üdvéért, 1883. évi apr. 5-én, azaz csütörtökön reggeli fél nyolcz óraker, a pécs-budavárosi plebániatemplomban gyászi tisztelet tartatik, a melyen a nevezett egylet ifúsága, választmányi és pártoló tagjai testületileg részt vesznek. E hét Pécsnek gyászhaté Majláthért!

Értesítés és meghívás. Tisztelettel értesitem a t. Czimet, hogy Székelyi Majláth György országbíró, a kir. Curia és főrendiház elnöke, — aranygyapjas rend víteze, a szent István rend nagykeresztese, ő es. és apostoli királyi Felsőcs. valóságos belső titkos tanácsosa és kir. kamarás ő Nagyméltóságáért, — városunk felejtetetlen polgáráért a városi közönség gyász isteni tisztelete a belvárosi plebánia templomban f. hó 6-ik napján, délelőtt 9 óraker tartatik meg, — a mely alkalommal megjelenésre, a t. czim, úgy a nagy halott minden tisztelője czennel felkértek. — Pécssett, 1883. április hó 2-án. Aidinger János, polgármester.

Majláth György ravatalára városunkból következő koszorúk tetettek: Czitrom és babérlevelekből 150 kameliával, kék-sárga moiranting szalaggal: „Pécs sz. kir. város — felejthetetlen nagy polgárának”; Magnolia levelekből készült, két méter átmérőjű koszoru, alul cyeas bokrétaival, kilencz meter hosszú, fehér selyem szalaggal: „A pécsi takarékpénztár — szeretve tisztelt örökös elnökének”; Babérkoszoru fehér atlasz szalaggal: „Majláth Györgynek — a pécsi ügyvédi kamara” felirattal.

Gyászlap tudatja a bíróságok csütörtökön megtartandó requiemét Majláthért. Következőleg hangzik: „A pécsi kir. törvényszék elnöke, bírái, a pécsi kir. járásbíróság bírái, a pécsi kir. ügyesség ügyészei s a nevezett testületek segéd és kezelő hivatalnokai székelyi Majláth György országbíró gyászolva, f. é. április hó 5-én, csütörtökön d. e. 9 óraker, a pécsi püspöki lyceum templomában, mint ideiglenes székesegyházban, ünnepélyes gyászi tisztelettel adnak kifejezést szomorú kegyelmeiknek.”

A „Pécsi Dalárda” és „Zeneegylet” Reptis Vinze indítványára elhatározta, hogy Majláth György megrendítő halála alkalmából az özveggyhez, mint a dalárda zászlóanyjához, részvétiratot intéz.

Kossuth levele Pécshez. Nagy hazánkfia Turinból, márczius 20-ról keltezve Aidinger János polgármesterhez czimzett levelében köszöni meg a város üdvözlő iratát, melyet hozzá 80. évi születésnapjára intézett. A levél hétfőn, f. hó 2-án érkezett ide. A discretio tiltja, hogy tartalmát addig, míg a város közönsége meg nem ismeri, tudassuk, de annyit talán mondhatunk, hogy meleg elismeréssel nyilatkozik Kossuth Pécs városának az ipar és kereskedelem terén kifejtett buzgalmáról s constatálja az eredményeket, melyeket még a külföldön is elért. Azon szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a levelet egész terjedelmében közölni fogjuk.

A pécsi nemz. kaszinó ápril 2-án tartott választmányi ülésében elhatározta, hogy az azelőtt szórványosan s ritkábban tartott

nyilvános felolvasások ügyét felkarolva, azt állandósítja, s tagjai számára időnkint állandóan fog felolvasásokat rendezni. Az első felolvasás rövid idő múlva meg fog tartatni.

Zenekari hangverseny. Nem csütörtökön f. hó 5-én, hanem szerdán, f. hó 11-én tartja meg a „Pécsi Dalárda” és „Zenegeylet” már hirdett zenekari hangversenyt; csütörtökről a Majláth emlékére szánt gyásznapok miatt halasztotta el. A hangverseny igen érdekes és változatos műsora, ez: I. rész. 1. „Ördög-induló” az „Ördög a fölön” cz. operettéből, Suppétól. 2. Előjáték a „Sieben Raben” operához, Reinbertől. 3. „Aus dem Hochwald,” keringő Kaulichtól. 4. Nagy magándal fuvólára Tulontól, előadja Thuma I. zenekari tag. 5. „Ein Blümerl ans Herz,” mazurka Löhrtől. 6. „Faust” (divertissement) Gungtől. II. rész. 1. Nyitány a „Windsori víg nők” operához, Nicolaitól. 2. „Emlék,” keringő, (kiadójának, Steiner F.-nek ajánlván) Löhrtől. 3. „Reverie” Viestempstől. 4. Négyes a „Koldusdiák” cz. operettéből Müllöckertől. 5. A „Kengyelfutó” gyors polka Löhrtől.

A katonaság köréből. Említettük mult számaink egyikében, hogy az idei fegyvergyakorlatokra behívott legénység és tartalék tisztek behívó jegyei visszavonattak. Ennek oka abban leli magyarázatát, hogy az idén tavasszal csak az 1874. évbeliekkel fog a fegyvergyakorlat megtartatni, míg a másik két korosztálybeliek észre, a nagy hadgyakorlatokra fognak behivatni. Ezredünk e czélből alkalmasint Budapestre menetel.

Mecsekégés. Szinte csodálkoztunk már, hogy az idén még nem gyuladt ki a mecseki eszterg, midőn hétfőn este fél hatkor tüzet jelzett a toronyór. A mecseki erdőben égett. Elmaradhatlan ez a mi erdőnkben, mely a vigyázatlanság folytán minden évben rendszeren ki szokott gyulni nehányszor. A tűz nagy terjedelmű volt, de tekintettel az oltáshoz kirendelt csekély erőre, esti 9 órára szerencsésen eloltatták.

Színházi hírek. Bogyó Alajos szintársulata három vendégjátékra Mohácsra ment. Ez alkalommal az újabb operettek fogja az ottani „Kereszt” vendégjátékban előadni. Említettük multkor, hogy N á d a y, a nemzeti színház kitünő tagja három vendég szereplésre lejő. E hír most oda módosul, hogy Bogyó ur felhívásokat adott ki, mely szerint Nádai csak oly feltétel alatt hozza le, ha a közönség 200 forint napi bevételt biztosít.

Elfogott család. Rendőrségünk nevezetes esetét fogott el a napokban, kinek országotvilágot bejárt híre még a ministeriumot is tevékenységbe hozta. Egy ministeri rendelet volt ugyanis nemrég olvasható, melyben felhívatták a törvényhatóságok, hogy egy hamis miniszteri engedéllyel s hamisított, lebélyegzett könyvvel az árvizkárosultak javára gyűjt valaki, kinek pontos személyleírása mellékelve volt a rendelkezés azon felhívás is, hogy a család tartóztassák le. E család, ki magát S o h n Lipót szobafestőnek nevezte, fogta el rendőrségünk, egész véletlenül, mert szakálát az illető lebereltváltatván, a személyleírás alapján nem jött volna rá. S o h n kéregetni járt s ugylátszik több helyen sikerrel, míg betévedt K. J. plebánoshoz, ki az embert gyanusnak találván, jelentést tett a rendőrségnek. Sohn is észrevette a plebános gyanakvó viselkedését, s az előmutatott miniszteri rendeletet ott a nyomban megette. A rendőség elfogta a csalót s nem talált nála mást, mint a hamis aláírásokkal telt könyvet, melyek közt akadt valódi is. A ministeriumhoz távirati értesítést küldetett a nevezetes fogásról. — Figyelmeztetjük a közönséget, hogy akármely czélra csak azoknak szabad kéregetni, kiknek a rendőrségtől engedélyük van s ha olyan kéreget, kinek ez nincs, legjobban teszi mindenki, ha a rendőrségnek ezt haladéktalanul bejelenti.

Az európai hadseregek összes hadierjeje,

egy bécsi lap számítása szerint, 9.557.000 embert tesz, s ha ezen óriási tömeget egytagu homlokvonalba állíthatnák, a szemléltartónak csak 6016 kilométert kellene végig lovagolnia, mely vonalat egy középgyorsaságú vágató ló 12 nap és 6 óra alatt futná be, egy gyorsvonat pedig 4 nap és 18 óra alatt. Ezen óriási tömegnek az illető kaszárnyákba való visszazállítására 238.925 kocsik kellene, mindegyik 40 ülőessel. A fölláított homlokvonalt Bécsből Uliaszutai-ig (Khina) érne, kelet felé, észak felé pedig 1184 fokkal túl az északi sarkon. Ha ezen óriási tömegnek jobbra át-ot vezényelnének, s azután megindítanák, a Bécsben álló első pár katona az északamerikai Szt.-Lőrincz öbölhöz és Uliaszutaiiban álló utolsó pár katona Bécsbe 48 ezer óra alatt érne, szakadatlan menetel. Minden embernek 8.021.333 lépést kellene megtenni. A közös hadsereg, nem számítva a honvédséget, egy tagban föllálitva, 555 kilométer hosszú vonalat foglalna el, s Bécsből kelet felé Szigetig, észak felé pedig a poroszországi Brombergig nyulnék.

Hogy a veréb nem a legokosabb madarak egyike, az már ismeretes dolog. Tegnap eklatárs példa történt erre nézve az indóháznál. Midőn ugyanis a vonat elindult, egy veréb nem messze tőle tartotta pihenőjét egy vassinen. Nem ügyelt a vonat zümögésére s az — körösztil robotott rajta, ketté hasítván s szegény páráit.

Miután az 1884. évben megejtendő országgyűlési képviselőválasztás alkalmával csupán csak azon jogosultak fognak szavazhatni, kik e folyó évben vétetnek fel a választók névjegyzékébe: figyelmeztetjük a közönséget, miszerint az 1874. évi XXXIII. t. cz. 12. §. 5. pontja — és illetőleg az 1875. évi VI. t. cz. 1. §-ban foglalt intézkedésekhez képest a megelőző évi adóhártralekukat ápril hó 15-ig befizetni siessenek, nehogy eme mulasztásuk folytán polgári jogaik e legszebbikének gyakorolhatásától fosztassanak meg.

Mennyi szláv van a világon? Erre nézve Ritich orosz tábornok legújabbán összeállított statistikájában a következőket mondja: Európában van 90 millió szláv és Ázsiában 4 millió. Nemzetiség szerint Oroszországban van orosz 56 millió; Ausztria Magyarországon 13 millió orosz; Romániában 53 ezer; összesen az ázsiai oroszokkal van 69 millió orosz; lengyel van 10 millió, cseh összesen 5 millió; szerb 6 millió; bolgár 5 millió, szlovák van 1 millió s kevert szláv elem 136 ezer.

Majláth György gyilkosa. A belügyminister sürgönye szerint Majláth György országbíró f. é. márczius hó 28- és 29-iki közti éjjelen rablógyilkosságot Spang a Pál követte el. A belügyministerium az összes törvényhatóságokat megkereste, hogy nevezett rablógyilkost, ki megszökött, nyomtassa. — Spang a Pál 30 éves nyitramegyei ribeki születésű, róm. kath. urasági szolga volt. Személyleírása a következő: Sárgeásszöke haj, szemöldök, kórskálla, bajusz, kék szem, rendes orr, rendes száj, arczának balrészén egy hosszú sebhegedés, közép, zömök termet 168 cm. magas, lábmagysága 8-as katonai mérték, beszél magyarul, németül, tótul, szökéskor fekete pörge kalapot, félhosszu sötét kabátot viselt. — A kézrekerült 1000 forint jutalomban részesül.

A millenium kérdése. A magyar tudományos akademia II-ik osztályának értekezlete tudomásul vette a plenum azon határozatát, hogy a millenium ügyében tett jelentése bár mint tudományos operátum elfogadtatott, de azon okból, hogy opportunitási szempontból tegyen ajánlatot, hogy melyik évben fog a millenium megtartatni, visszaküldetett hozzá. S bár hangsúlyozta, hogy az operátumot az osztály beható tanácskozások után fogadta el s az abban elfoglalt állását föntartja, de az összes ülés azon óhajtatásának, hogy a kérdést opportunitási szempontból vizsgálja meg, eleget kíván

tenni, a bizottság Budapesten levő tagjainoz még három új tagot nevezett ki s véleményadással ezeket bizta meg.

Amerikaiasan. A Nógrádmegyei Lapokban a következő újdonságot olvastuk: Boldog ünnepeket kívánunk t. olvasóinknak, de egyuttal fölkerjük, legyenek szivesek a hátalékos utófitézisi pizenek mihamarább beküldeni. A gyengébbek kedvéért az előfízetési összeget is újra kitesszük t. i. egész évre 6 frt, félévre a fele, negyedévre a negyede. Előfizetheti bármikor. Újabb előfizetéseket nem utasítunk vissza.

Emberölés. A „Mohács és Vidéke” írja: Gottlob Károly kerpásztor Csótónyi Károly 26 éves mostoha fia — ismeretes csirkefogó és korcsmahóssel — egy házban lakott. A mostoha fia többször fenyegette nevelőapját, hogy szeccskának aprítja össze, ha ki nem takarodik a házból. E miatt csaknem mindennap dulakodtak s eldöngögték egymást. A mult csütörtökön reggel jól bepálinkázva apjára tört a vérszomszaj tigris, s miután észre köszörrült fejszékét s a maga erejét egy lugszó sajtár és káposztás hordó szét-darabolása által megpróbálta, az első szobába zárkóztatott ajajt meggyilkolando, feszegetni kezdé a belülről bereteszelt ajtót s bezúzta az ajtóba vágott ablak üvegáblait. Midőn látta az apa, hogy a dihlőt tájtékö vadállattól menekülnie lehetetlen: elővette dupla fegyverét s a betörött ablakon át lött, az egyik cső nem sült el, de a másikkal hóna alá furódott a halálhozó golyó. A kapott seb után még kiszaladt a konyhából, hogy a szoba ablakán menjen be gyilkos tervét végrehajtani, de már nem volt ereje s midőn visszafordult a konyhába, a küszöbön elétellenül rogyott össze. Az önvédelemből gyermekgyilkossá lett mostoha a mosta önként jelentkezett a bíróságnál s most a hüvösön várja elítélését. Az erkölcsök romlottóságának ez is egy újabb bizonyítéka. A Sárközöl iderkerült, vad-házasságban élő apa és fiu sorsa intő példaul szolgálhat mindazoknak, kik a becsület utjáról letértek.

Irodalom.

A vallás és ennek szabad gyakorlata elleni büntettek és vétségek.

Dr. Illés Károly a „Magyar büntető törvénykönyvek magyarázata” czimű sajtó által levő művéből.

(Mutatvány.)

I. A vallásnak minden időben elismert nagy jelentősége folytán, azt az államok mindenkor a büntetőtörvények tartalma alá helyezték, ezen törvényeknek tulajdonképeni alapja és kiterjedése iránt azonban a különböző időkben, egymástól teljesen eltérő felfogásokkal találkoznak.

Az ó-korban a vallás elleni büntetteket s különösen az istenkáromlást az isteni felség közvetlen megsértésének (crimen laese majestatis divinae) tekintették, s megbüntetésénél abból indultak ki, hogy az Isten, ha megsértetik, pestist, földrendést, éhhalált és mindenféle bajokat küld a világra. Ezen felfogás átment a középkorba is, s hazánk törvényhozási szintén abból indultak ki, midőn az istenkáromlást, mely alatt tágabb értelemben az Isten és a vallási tisztelet tárgyainak — a boldogságos szízek, a szenteknek stb. — megsértése vagy lealacsonyítása értetett, „blasphemorum et maledictorum poena” czim alatt első és, másodikban nyilvános testi fenytékekkel, harmadikban pedig halállal rendelték megbüntettetni (1563 : 42., 1659 : 42. és 1723 : 110. t. cz.), mely utóbbi büntetés törvényeszkői gyakorlatunk szerint, pallóssal vagy kövezzel, s a körülmenyekhez képest súlyosbítással, pl. a nyelv vagy kéz levágásával, izzó fogókkal való szaggatással, stb. hajtattott végre; továbbá, hogy büntetéssel illeték az istenkáromlás feljelentésének elmulasztását is, nemkülönb az eretnekséget, mint a hütlenség egyik esetét, és a bübá-

josságot vagy boszorkányságot, mely utóbbi alatt az ördöggel való szövetséghez segélyvel eszközölt csodálatos tümenyek létrehozását értették. Ezenfelül halálbüntetést rendeltek régebbi törvényeink a vallásháborításnak (turbatio sacrorum) különösen azon eseteire, melyek az egyházak erőszakos megtámadása, betörése és feloldása által követettek el, s ezért erőszakos egyház-sértéseknek (violatio ecclesiae) is nevezettek. (1486 : 61., 1522 : 36., 1595 : 27. t. cz.)

Később a vallás elleni bünteteket oly injuriának tekintették, melynél fogva az egyház az ahhoz tartozó tárgyak megsértése által szintén megsértett, — ujabban pedig azon szempont jöttt érvényre, hogy a vallás intézményeinek megtámadása egyszerűen az állam erkölcsi alapjának megtámadását is képezi. Az utóbbi felfogás alapjait az állam erkölcsi alapjának megtámadásának tekintették a polgárok alkotmányos jogai közé tartozik: ehhez képest a büntetés csak annyiban tekinthető jogosultnak, amennyiben azt ezen jogtárgyaknak, t. i. az állam erkölcsi rendjének, illetőleg a hívők vallásos érületének s a lelkiismereti szabadságnak megvédelmezésére szükséges teszi. Ezért az újabb törvényhozások szűkebb körre szorították a vallás elleni büntetéseket, s tetemesen enyhítették azoknak büntetését; de amíg az utóbbi tekintetben alig léteztek eltérés a btkvek között: addig a büntetés alá vont esetek kiterjedésére nézve, még ma is szétágnak a vélemények.

A törvényhozások egy része u. i. olta ma alá veszi a polgárok vallásos érületét is, s ennek megbotránkoztatását az Isten nyilvános meggyalázása által, vagyis az istenkáromlást szintén büntetésnek illetik, — míg mások a vallást, mint ilyen, nem vonják a büntetőtörvények körébe, hanem csak annak szabad gyakorlatát, tehát a vallási szertartásokat s az ehhez tartozó külső tárgyakat, illetőleg ezek megzavarását vagy megsértését tekintik a büntetés objektumává. Az előbbi álláspontot foglalták el pl. a porosz, a württembergi, a braunschweigi, az ausztriai s a német birodalmi btkvek s az ausztriai s olasz btkvi javaslatok, melyek közül különösen kiemelendő az ausztriai btk., mivel abban a vallásháborítás büntette nemcsak az istenkáromlást, hanem a keresztény hittől való elcsábítást s a keresztény vallással ellenkező tévtanok terjesztését is magában foglalja (122—124. §§.); — ellenben az utóbbi felfogás leghatározottabb kifejezésre talált, pl. az 1843. évi magyar büntető javaslatban, mely szerint csak az isteni szolgálatnak szándékos megzavarása vagy megzavarása tetleges erőszakkal, vagy közotránnyal, továbbá a vallás szabad gyakorlatát biztosító törvények szándékos megsértése, ha ezáltal valaki vallása szabad gyakorlatában háborgatott, vonattak büntetés alá (468. és 469. §§.)

II. A jelen törvény tervezői csatlakoztak az 1843. évi javaslat által elfogadott álláspontoz, s ehhez képest a vallás közvetlen védelmét nem tekintették a törvényhozás feladatává. „A vallás, a hit — mondja a minisiteri indoklás — az ember belső lényének tárgya, s el van vonva a világi hatalom bírskodásától.” Ezt fogadván el elvül a törvényjavaslat: ezel körvonalozva volt a fejezet beltartama és kiterjedése is. Oly cselekmények, melyeket valamely vallás tilt, vagy melyek az illető egyén által külsőleg vallott vallás tanait, vagy habár főbb ágazatait sértik: nem vonattak be a büntetőtörvény keretébe. A tapasztalás mutatja, hogy az ellenkező eljárás nem használva a vallásnak, — az államhatalmat pedig kizorítan feladata által vont természetes határaiból. A IX. fejezet feladata, a mondottak után, csak kettő, u. m. :

1. Az állam által elismert minden vallás szabad gyakorlatát a tetleges megsza-

varástól, illetőleg az erőszakos megakadályozástól biztosítani.

2. Az elismert vallások szertartásait a botránnyos megtámadástól megvédeni. Mindkét esetben, eltekintve az államnak, mint az elismert vallások védnökének, e hivatásból származó jogától és kötelességétől: még egy közvetlen érdeke is parancsolja az államnak a beavatkozást; mert mindkét nemű cselekmény alkalmas arra, hogy a megsértett felekezetibeliek lézas ingerülttségbe hozva, a közrend veszélyeztetésének okává válják. (Anyaggy. II. köt. 264. l.)

Ezen felfogás szerint tehát az istenkáromlás nem vétettett fel a büntetendő cselekmények sorozatába, s e részben a képviselőház is hozzájárult a minisiteri javaslatához; a főrendiház azonban, „tekintettel más művelt nemzeteknek a modern büntetőjogi tudomány színvonalán álló legújabb büntetőtörvényeire”, — az Isten nyilvános meggyalázását is büntetéssel kívánta megtorolni: az eziránt tett javaslatához a képviselőház igazságügyi bizottsága s maga a képviselőház, azon indoklással járult hozzá, hogy „az Istennek sértő szándékkal történt nyilvános lealacsonyítása nemcsak a közérköcsiség elveit, hanem az államban fennálló egyházak, vallásállások és azok híveinek vallásos érületét is érzékenyen sérti.” (Anyaggy. II. köt. 280. l.); minél fogva a 190. § első tétele gyanánt az istenkáromlás is felvetetvén: ezáltal a IX. fejezet intézkedéseinek elvi alapja a minisiteri indoklásban kifejtett felfogással szemben lényeges változást szenvedett.

A vallás szabad gyakorlatának büntetőjogi védelme tekintetében lényeges, s az egész fejezetre kiható jelentőséggel bír azon kérdés, hogy a btk. mely vallások szabad gyakorlatának megsértését torolja meg büntetéssel. A minisiteri javaslatban „az állam által elismert vallás” kifejezés használatát, — mivel ez a vallásügyi törvényekben s különösen az 1848: 20 és 1868: 53. t. czikkeiben használt kifejezésnek leginkább megfelel; míg a képviselőház, a lelkiismereti szabadság elvével fogva, minden vallást, melyet a törvény nem tilt, védelmezendőnek tartván: „a törvényesen nem tiltott vallás” szövegét fogadta el. Ezzel szemben a főrendiház az utóbbi kitével nem tartván eléggé szabatosnak azon vallások megjelölésére, melyeknek szertartásait az országban gyakorolhatók: ismét visszatért „az állam által elismert vallás” kifejezéséhez. A képviselőház azonban nem járult hozzá ezen módosításhoz, hanem közvetítés gyanánt, az ausztriai btk. 122. §-ában használt megjelölést: „az államban fennálló vallás” hozta javaslatba; de ezt a főrendiház ismét nem fogadta el, állítván, hogy e kifejezés határozatlan, vag értelemű s az államédekeket könnyen tévelyesztető következtetésekre adna alkalmat, és megmaradt első ízben tett megállapodásánál. Elhész aztán a képviselőház is hozzájárulván, végmegállapodás gyanánt „az állam által elismert vallás” kifejezés fogadtatott el, s ennek a képviselőház által azon értelem tulajdonított, hogy ez „nem érthető csak azon vallásokra, melyeket az állam törvényesen bevett és így nyíltan elismert, hanem azokra is, melyeknek nyilvános gyakorlatát megengedi, követezőleg jogszzerű fennállását halgatagul elismerte” (Anyaggy. II. köt. 290. lap).

A vallás és annak szabad gyakorlata, mint az előadottakból is kitűnik, többféle módon lévén megsértethető: ezen különbségekhez képest, a jelen fejezet is több önálló büntetendő cselekményt foglal magában, melyek a §§. sorrendje szerint, a következők:

- a) az istenkáromlás (190. §.);
- b) a vallási szertartás megakadályozása, vagy megzavarása, vagyis a szorosabb értelemben vett vallásháborítás (109. §.);
- c) a vallásos érület megsértése, a szertartások gyakorlatára rendelt helyiségek

ben elkövetett botránny, vagy a vallási tisztet, illetőleg szertartásra rendelt tárgyaknak tettel, vagy botránnyos szavakkal történt meggyalázása által (191. §.);

d) a vallási szertartást teljesítő lelkes nyilvános megtámadása szóval, tettel vagy fenyegetéssel, vagy ugyanannak testi bántalmazása (102. §.).

Ezen cselekmények közül a lelkes testi bántalmazása börtönrel büntetendő, tehát büntetett képez; ellenben a többiek büntetése fogház és pénzbírság lévén: azok a vétségek sorozatába tartoznak.

Új zeneművek. Táborszky és Parsch zeneműkereskedésben Budapestem meglelték: 12 kelvett magyar népdal. 1. Volt szeretem... 2. Lekaszáltak már a rétet... 3. Felleg borul az erdőre... 4. Kiderült az ég felett... 5. Nozlek, melek... 6. Rászallott a vadgalamb a kalaszra... 7. Nácson anyni tenger csilag... 8. Ha bemegyek, ha bemegyek... 9. Kétszer nyílik az akasztó virága... 10. Zsindelyezik a kaszárnya tetejét... 11. Keserű a borostyánfa levele... 12. Barna legény elbujdosott. Enekhazra zongora-kísérettel ártirta: Varga József. Ara 1 frt.

Törvényszéki csarnok.

Felbviteli ügyek.
Előadó: Czizglányi Béla, kir. törvényszéki bíró.
2834bt/883. Ifju Benkő Józsefné — Kárancsi János ellen, becsületésért.
2046bt/883. Vajda János — Akari János ellen, könnyű testi sértés.
2156bt/883. Schulz József — Müller Izrael ellen, becsületésért.
2157bt/883. Tóth Julianna — Weiter Lujza ellen, testisértés.
2158bt/883. Benics Jakabné — Jakobenov Vinko ellen, könnyű testi sértés.
2203bt/883. Varga Katalin — Tóth György ellen, becsületésért.
2205bt/883. Bernhard Mihály — Keszer Ferenc ellen, becsületésért.
2208bt/883. Szóvits Márko — Bosnyák Pávo ellen, könnyű testi sértés.
2236bt/883. Soós István — Soós József ellen, könnyű testi sértés.
2909bt/883. László Juli — Keresztes György és társa ellen, becsületésért.

Budapesti értéktőzsdé.

(Koritz Antal és társa, bank- és váltóház heti jelentése.)

Budapest, márczius 30.

A várua várt pillanat, a magyar renteconversió folytatásának időpontja, végre bekövetkezett. Nem lep senkit, mert a tőzsdéi viszonyok ismerője és a helyzet pártatlan megítélője előtt attól a perctől fogva, hogy a pénzhiány nyomatékosságban kezdte érvényre juttatni befolyását, nem maradtott titok, hogy a soká csalogatótt nagy pénzügyi műveletnek ideje elérkezett. A körülményekből függött csak a tulajdonképeni kivétel. E nézeteket hangoztattak előző jelentéseinkben s a tények igazat adnak feltevéseinknek. Hátráltatták a kivittelt a többször említett francia belpolitikai zavarok, a hirtelen hausse-ra bekövetkezett reakció és legutóbb a pénzügyi depresszió. Mindezen akadályok ma már legnagyobb részben nem fenyegetők többé s Hanseman, a conversionalis pénzügyi csoport egyik kiváló tagja, csak azért járt előbb Párisban, mielőtt Budapestre jött volna, hogy konstatalja az akadálytalan szolgálati körülmények megszüntését és meggyőződést szerzen arról, mennyiben lehet számítani a párisi tőzsdére a foganatba vevendő finansziális operációjánál. Hogy Hansemann jól lürelkel jött meg Párisból, bizonyítja az a tény, hogy a magyar pénzügyminiszterrel az újabb optió gyakorlása tárgyában a Rothschild-hitelintézet pénzügyi csoportja tagjai tegnap és ma érteletet tartottak. A conversio tehát megindult és miként előre látni lehetett, ezzel újabb lendületet nyert a hausse-áramlat is. A hét kezdetétől fogva egy a játékpapírok, mint az állami papírok folytonos emelkedésben voltak és különösen az utóbbi napokban nagyobb tételekben vásároltattak. A kedvező hangulat kihatót a piacotöbbször értékre is és a hét végén a legtöbb értékpapírral emelkedést lehet konstatalni.

A fontosabb papírok árfolyamának változása az alanti táblázatból tűnik ki:

	márcz. 23.	márcz. 29.
Magy hitelrészv.	311.25	328.—
Osztr.	311.50	328.20
4% magy aranyjár.	88.80	89.90
5% papíjár.	87.—	87.95
osztr.-magy. államvasut	344.—	342.50
magy. leszám. bank	94.—	95.50
„ jelzálogbank	110.—	111.—
„ pesti keresk. bank	571.—	570.—
„ bankgyesület	99.—	98.50

bécsi biztosító-intézet	129.—	244.—
magy. díjsorsjegy	115.50	116.50
tiszavidéki sorsjegy	110.—	110.—
cs. kir. arany	5.62.—	5.62
Napoleonkor	9.48	9.48
váltó Londonra	119.55	119.55
„ Párisra	47.40	47.45
„ Berlinre	58.45	58.45

P i a c z.

Pécs, április 3-án.

A gabonaüzlet állandóan szilárd irányt követ s a kínálat, főleg buzában, jó vételkedvvel találkozók. A szombati piacon nagy volt a felhozatal, elkelt pedig métermázsanként:

buza	8.25 és 9.50 közt.
rozs	6.75 és 7.—
kétszeres	7.25 és 7.50
árpa	6.50 és 7.—
zab	6.30 és 6.50
kukoricza	6.20 és 6.50

Határüzleti zárlatárak:

Budapesten.	
szokványbuza frt	9.78 pénz frt 9.80 áru.
1883. évi őszre	10.08 „ „ 10.10
szokványzab	6.50 „ „ 6.55
„ 1883. őszre	6.60 „ „ 6.65
tengeri máj.-jún.	6.43 „ „ 6.45
Bécsben.	
szokványbuza frt	10.— pénz frt 10.02 áru.
1883. évi őszre	10.33 „ „ 10.35
szokványzab tav.	
és őszre	7.02 „ „ 7.05
tengeri máj.-jún.	6.85 „ „ 6.87

Nyilvános köszönet.

A pécsi izr. nőegylet elnökségétől viszályalépven, nem mulasztatom el a tisztelt választmányának, úgy az egylet tagjainak, azon nagy szívességért, a melylyel engem mindnyájan hivataloskodásom alatt támogattak, köszönetemet nyilvánosan kifejezni. Pécssett, 1883. évi ápril hó 2-án.

Schulhof Róza.

Hivatalos árfolyamok a budapesti ár és érték-tözsden.

Budapest, 1883. Április 3-án.

	Pénzbeli árf.	
1 Magyar aranyjárdék 6%	120	50
2 Magyar aranyjárdék 4%	90	30
3 Magyar papírjárdék 5%	87	85
4 Magyar vasuti kölcsön.	136	25
5 Magyar földtehermentesítési kötvény.	99	—
6 Tamos-bánati „ „	98	—
7 Erdélyi „ „	98	50
8 Magyar szőlődzsma váltásági „	97	50
9 Magy. nyeremény sorsjegykölcsön „	116	25
10 Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	110	50
11 Osztrák járadék papírban „	78	70
12 „ „ ezüstben „	79	—
13 „ „ aranyban „	98	50
14 Osztrák-magyar bankrészevény.	834	—
15 Magyar hitelbank részevény.	316	25
16 Osztrák hitelintézet „	326	—
17 Cs. és kir. arany „	5	60
18 20 frankos arany (Napoleonkor)	9	48
19 Német birodalmi márka „	58	50

Közlekedés.

A vasut menetrendje.

Indulás:	Érkezés:
Pécsről Budapestre 11 ó. 28 p. délelőtt	Budapestről Pécsre 5 óra 35 percz este
Pécsről Barcsra 6 óra 40 percz reggel	Barcsról Pécsre 10 óra 58 percz délelőtt
5 óra 50 percz este.	10 óra 7 percz este
Pécsről Mohácsra 6 o. 22 p. r., 11. 15 p. d. e.	Mohácsról Pécsre 6 ó. 20 p. reg., 5 ó. 36 p. d. u.
10 óra 34 percz este.	8 óra 47 percz este.

A személyszállító hajók a Dunán következőképpen közlekednek:

Budapestről Zimony-Gyurgyevóra kedden, csütörtökön és szombaton 11 órákor éjjel. Mohácsra naponta 12 órákor délben.

Mohácsról Zimony-Gyurgyevóra szerdán, pénteken és vasárnapon 8.15-kor reggel.

Mohácsról Budapestre kedden, csütörtökön és vasárnapon 2^{1/2} órákor reggel. Továbbá naponta 11 órákor délelőtt.

Laptulajdonos: Fekete Mihály.

Felelős szerkesztő: Bodó István.

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül. hirdetések után, melyek a hirdetőfélek külön lakoziméval is el vannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozásokra is pontosan válaszolunk, ha a válasza szükséges póstabélyeg beküldetik.

Tanoncz felvétetik egy helybeli fűszer- és vaskereskedésben.

Egy üveges hintó (Kölber-féle gyártmány) jó karban, leereszhető ernyővel, jutányos áron eladó. 142

Egy hold kitünő szántóföld a pécsi határban, málomi ut mellett. eladó. 135

Siklósi határban egy hold szántóföld (első osztályú) kedvező feltételek mellett eladó. 162

Somogy megyében Darány vasuti állomáshoz egy órányira, 282 holdas birtok eladó, öt évi részletekben is fizethető. Bővebbet a kiadóhivatalnál. 159

Szántóföld 8 hold egy tagban a pécsi határban, a szigeti országot alatt, a barcsi vasut mentén, eladó. 161

Szép fekvésű szőlő helyes kis prészázzal, közelében kuttal, a csurgói hegyen, igen kedvező feltételek mellett eladó. 160

171. sz. végr, 1883.

Árverési hirdetmény.

192.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi községbírótság 158/1883. s a pécsi kir. járásbírótság 94. és 383/Kp. p. 1883. sz. végzése által Rosner György, Vörös György és Klein Dávid végrehajtatók javára Lövy Ignác és neje pécsi lakosok ellen 11 firt 25 firt és 596 firt tőke s járulékaik erejéig elrendelt kiengedési végrehajtás alkalmával bíróság felül és lefoglalt és 391 frtra becsül bútort, ágyneműt, ruhaneműt, bolti álványok, bolti cikkek, lovak s kosikból álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a 851. 94. 553./1883 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Pécssett alperesek lakásán (Erzsébeth utca 39. sz. a.) leendő eszközzésére 1883-ik év április hó 11-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjelgyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécssett, 1883-ik évi mártius 31. napján.

Kremmer Ferencz
kir. bír. végrehajtó.

Hirdetmény.

A Baranyamegyei Takaré- és Hitelbank felszámoló bizottsága ezennel közhírré teszi, miszerint, tekintetbe véve a felszámoló bank vagyonának jelenlegi állapotát, elhatározta, hogy egyelőre minden részvény után tíz forintot visszafizet.

Ezen visszafizetés f. hó 15-től kezdve

Ullmann M. Károly bank- és váltóüzletében Pécssett.

történik, hová is a részvények, egy szám szerint rendezett és sajátkezűleg aláírt jegyzék kíséretében, benyújtandók.

A visszafizetés a részvényekre rávezettetik és ezek azután visszaadottnak.

A megkívántató nyomtatványokat a fenti Cég ingyen kiszolgáltatja.

Kelt Pécssett, 1883. ápril hó 1-én.

188.

Hirdetés.

Van szerencsém a t. cz. közönség becses tudomására juttatni, miszerint

ügyvédi irodámat

a kis-tér és Deák-utca sarkán levő, Weidinger-féle, Deák-utca 2. számú házba tettem át.

Csigó János,
köz- és váltó-ügyvéd.

Tekintettel a helybeli takaréktárak kamatláb leszállítására, legajánlatosabb
tőkeelhelyezés!

Magyar földhitel-intézet

Magyar jelzálog-bank

Pesti magyar kereskedelmi bank

záloglevelei.

Ezen záloglevelek árfolyam szerint:

5 — 5¹/₄ ⁰/₁₀ -ot

jövédelmeknek, azonkívül még azon előnnyel is bírnak, hogy kisorsolásuk esetében árfolyamuk mellett, még nyereményt is hoznak. — Ezen intézetek részére kiadott törvények értelmében a szelvények és kisorsolt záloglevelek minden levonás nélkül kifizetettnek.

E záloglevelek kaphatók

SCHAPRINGER J.

váltóüzletében Pécsen.

1768.
883.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Log Lipót végrehajthatónak Schiffrich Ferenc végrehajtást szenvedett elleni 100 frt és 4 frt 99 kr. tőke ennek 1877. évi január hó 1. napjától számítandó 8%, kamatai 8 frt 81 kr., első árverés hirdetési, 10 frt 98 kr., második árverés hirdetési 7 frt 36 kr., első árverés foganatosítási 7 frt 36 kr., második árverés foganatosítási és 13 frt 80 kr. árverés folyamodási és követelések, valamint a még netán felmerülendő költségei kielégítésére a következő ingatlanok, u. m.: a pécsi 3268. tjbén foglalt L. a. 14 29 és 14 29 e. hszsz. 385 fsz. ház és beltelek 800 frt ezennel megállapított kikiáltási ár mellett a kir. törvényszék telekkvi. irattárában 1883. évi május hó 29. napjának d. e. 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen, szükségesetében a kikiáltási mint becsáron alól is eladatni fog u. m.

Az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlan mint kikiáltási mint becsár 10%-kát, vagyis 80 forintot készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben; és pedig, az első részt az árveréstől számítandó 8 nap, a második részt 2 hónap, és a harmadik részt a bánatpénz betudásával négy hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó-mint letéti hivatalnál szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

A pécsi kir. törvényszék telekkönyvi hatóságnak 1883. évi márczius hó 9-én tartott üléséből.

Kiadta:

Visy Pál,

kir. törvényszéki jegyző.

Végkiárulás!

A fennállott **Cserta Ignác-féle** boltban
Király-utcza 5. sz.

**fűszer-, gyarmat-, anyag- és
festék-árak**

továbbá mindennemű

email vas- és pléh-edények

ugy mindenféle **kerti-magok**

leszállított áron

elárusítatnak.

172

Árverési hirdetés.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Petre Pál karácsonfai lakos végrehajthatónak Farkas János gyümölcsényi lakos végrehajtást szenvedett elleni 99 frt tőke ennek 1877. évi február hó 1-ső napjától számítandó 7% kamatai 14 frt 10 kr., 12 frt 60 kr., végrehajtás folyamodási 29 frt 64 kr., becslési és 13 frt 65 kr. árverés folyamodási és követelések, valamint a még netán felmerülendő költségei kielégítésére a következő ingatlanok u. m. a karácsonfai 7. sz. tkjben Farkas János alperes, ugy Farkas József tulajdonául felvett 7. sz. egész ház beltelek és kert az 1881. évi 60 t. cz. 156. §-ának d. pontjában foglalt rendeletnél fogva 260 frt ezennel megállapított kikiáltási ár mellett Karácsonfia községében a községi bírói lakban 1883. évi ápril hó 12. napjának d. e. 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen, szükség esetében a kikiáltási mint becsáron alól is eladatni fog u. m.

Az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlan mint kikiáltási mint becsár 10%-kát vagyis 26 frt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni. A vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben és pedig az első részt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap, a második részt 2 hónap s a harmadik részt a bánatpénz betudásával 4 hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó mint letéti hivatalnál szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1882. évi noveber hó 24-én tartott üléséből.

Kiadta:

Koszer,

kir. törvényszéki jegyző.

Kitüntettetett Bécs, Triest 1882, Kecskemét, Fehérvár, Wels.

Egger-féle dijjutalmazott különlegességek.

Az Egger-féle mellpastilla, általánosan ismert és kitüntettetett szer **köhögés, rekedtség és elnyálgasodás** ellen, elanynyira, hogy számos bel- és külföldi szaktdós e nembn a legjobbnak ismerte el. A 25 és 50 kraj caáros eredeti dobozok Magyarország minden nagyobb gyógyszerárában kaphatók.

Gyomorhaj ellen Egger-féle Sodapastillák mindenféle **gyomorhajok, emésztéshány, gyomorphév, béltunyaság, görvény, halványság, ismétlődő főfájás** ellen. Ezen pastillák, melyek egy ezen czélra készült és szabadalmazott gépen készülnek, könnyen olvadnak, kellemes ízűek és elősegítik a könnyű lélegzést. — Egy eredeti doboz utatitással 30 kr.

Egger zuzmohnövény czukorkái (lichenis carragen) a legfinomabb anyagból készült, hatásuk nedvesítő köhögési inger csillapító szer. Igen kellemes gyümölcsízűek, különösen óvják a légzési szerveket a száradástól. Szónokok, bírók, színészek, tanítók, különösen mindazok, kik hivata-suknál fogva sokat beszélnek, el ne mulasztásák ezen kitünő czukrokat használni. Dacára jóságuk könnyen beszerezhető, 1 doboz 15 kr.

Egger val. mandula formájú maláta bonbon Csomagolva, valódi amerikai hártya-papirzacskókban. Bistos óvszer köhögés, rekedtség és gége kiszáritás ellen. Igen tiszta maláta-kivonatokból és czukorból vannak készítve és nem képeznek semmiféle gyomorsavat. Egy eredeti zacskó 10 kr.

Ezen különlegességek városunkban eredeti árban kaphatók: Kunz Ferd. gyógyszerész urnál, Kovács M. gyógyszerész urnál, Sipőcz István gyógyszerész urnál és az Irgalmasrend gyógyszerárában. 86